

Αθήνα, 12.2.2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη

ΘΕΜΑ: «Εξαπάτηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ελληνικής διπλωματίας από την αλβανική κυβέρνηση με την έκδοση εφαρμοστικών νόμων οι οποίοι αναιρούν τον εθνικό αυτοπροσδιορισμό της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας»

Κύριε Υπουργέ,

Από την ίδρυση του αλβανικού κράτους η πολιτική των Τιράνων απέναντι στον γηγενή και ιστορικό Ηπειρωτικό Ελληνισμό στοχεύει – μεταξύ άλλων - και στον συνεχή πληθυσμιακό περιορισμό του. Αυτή η προσπάθεια αντικατοπτρίζεται κυρίως στη δημιουργία των λεγόμενων «μειονοτικών ζωνών», δηλαδή μιας ομάδας 99 χωριών, οι κάτοικοι των οποίων και μόνον αναγνωρίζονται ως ελληνικής καταγωγής. Οι ρατσιστικού χαρακτήρα «μειονοτικές ζώνες» αφήνουν χωρίς τα οποιαδήποτε μειονοτικά δικαιώματα το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού πληθυσμού. Πάγιο αίτημα των Βορειοηπειρωτών είναι η αναγνώριση του δικαιώματός τους στον Εθνικό Αυτοπροσδιορισμό. Η Σύμβαση Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1995 και το σχετικό ενταξιακό κεφάλαιο αποτελούν στοιχεία που θα μπορούσαν να οδηγήσουν το αλβανικό κράτος να προσαρμοστεί με την έννοια του Δικαίου και της εφαρμογής των συμφωνηθέντων.

Στις 26 Δεκεμβρίου 2024, ο πρωθυπουργός της Αλβανίας Έντι Ράμα υπέγραψε τρεις Αποφάσεις του Αλβανικού Υπουργικού Συμβουλίου που αφορούν θέματα «αυτοκαθορισμού» εθνικών μειονοτήτων, διαδικασιών εξέτασης αιτήματος αναγνώρισης μιας εθνικής μειονότητας και χρήσης μιας μειονοτικής γλώσσας στις εσωτερικές λειτουργίες ενός δήμου.

Σε αυτές τις «αποφάσεις», που αποτελούν το περιεχόμενο του εφαρμοστικού νόμου που εκκρεμούσε από το 2017 (νόμος 96/2017 «Για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στη Δημοκρατία της Αλβανίας») διαπιστώνουμε πλήθος στοιχείων που βεβαιώνουν πως η αλβανική κυβέρνηση όχι μόνον δεν προτίθεται να σεβαστεί τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων, αλλά στην ουσία τα αμφισβητεί και τα συρρικνώνει εκ νέου και μάλιστα με το πρόσχημα του αυτοπροσδιορισμού. Οι γηγενείς Έλληνες στην Αλβανία οι οποίοι αποκλείστηκαν εκτός των «μειονοτικών ζωνών» έχουν αντικειμενικούς λόγους να αισθάνονται Έλληνες.

Στην πρώτη Απόφαση **«για τον καθορισμό των κριτηρίων, της τεκμηρίωσης και των διαδικασιών για τη συλλογή δεδομένων για την ταυτοποίηση των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές μειονότητες»** παρατηρούμε – μεταξύ άλλων – πως, η Επιτροπή που αναλαμβάνει εκ μέρους του Υπουργείου Εσωτερικών την απόφαση για την επιβεβαίωση του εθνικού αυτοκαθορισμού των πολιτών της Αλβανίας «μπορεί να ζητήσει περαιτέρω επαλήθευση του αυτοπροσδιορισμού». Οι περιπτώσεις «επαλήθευσης» είναι τόσες, όσες χρειάζονται για να απορριφθεί ένα μεγάλο μέρος των αιτήσεων αυτοπροσδιορισμού, όπως όταν:

α. «Υπάρχει αύξηση και ασυνήθιστος αριθμός αυτοπροσδιορισμών εντός εξαμήνου», που σημαίνει ότι αυτό θα συμβαίνει αν οι άνθρωποι που ζητήσουν να αναγνωριστούν ως Έλληνες είναι παραπάνω από όσους θα ήθελαν να είναι οι αρχές.

β. «Το αυτοπροσδιορισμένο άτομο κατοικεί σε μια μονάδα τοπικής αυτοδιοίκησης που, στην πράξη, δεν παρουσιάζει διακριτικά πολιτιστικά, εθνικά, γλωσσικά, θρησκευτικά ή παραδοσιακά χαρακτηριστικά». Σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα του αλβανικού κράτους τέτοιοι δήμοι δεν είναι π.χ. της Χιμάρας, του Αυλώνα (όπου εκτός των άλλων Ελλήνων υπάρχουν τα ελληνόγλωσσα χωριά Άρτα και το Σβερνέτσι και το βλαχοχώρι Σελενίτσα), η Πρεμετή (όπου υπάρχουν αναγνωρισμένα και μη, ελληνικά χωριά), οι παντελώς μη αναγνωρισμένοι δήμοι του Αργυροκάστρου, των Αγίων Σαράντα, της Κολώνιας, της Κορυτσάς κ.λπ.

γ. Υπάρχει «έλλειψη συλλογικής εκπροσώπησης, μέσω της έλλειψης σαφούς και συνεχούς παρουσίας συλλογικών δραστηριοτήτων συμπεριλαμβανομένων των ενώσεων της αντίστοιχης εθνικής μειονότητας στη μονάδα τοπικής αυτοδιοίκησης που ενδιαφέρει», δηλαδή περιοχές όπου ο αριθμός των Ελλήνων είναι μικρός ή συντρέχουν άλλοι λόγοι που δεν λειτουργούν ή δεν δραστηριοποιούνται ελληνικοί σύλλογοι ή πολιτικές οργανώσεις του Ελληνισμού (π.χ. η ΔΕΕΕΜ «Ομόνοια»).

δ. «Υπάρχουν αλλαγές στη γενεαλογία του αυτοπροσδιορισμένου ατόμου, σε σύγκριση με προηγούμενα έγγραφα». Με άλλα λόγια, το αλβανικό κράτος αυτοεπιβεβαιώνεται και κατοχυρώνει διεθνώς την ρατσιστική πολιτική αλλαγής ή μη αναγνώρισης της εθνικής καταγωγής πολιτών του, που συνέβη όλα τα χρόνια της ύπαρξής του. Ένας Χιμαραίος, ή ένας Αρτινός ή ένας Κορυτσαίος που θα θελήσει να αυτοκαθοριστεί ως Έλληνας μάλλον θα «απορριφθεί» από την «Επιτροπή», καθώς τα «προηγούμενα έγγραφα» αναφέρουν σαφώς ότι είναι αλβανικής εθνικής καταγωγής!

Στην Απόφαση **«για τον καθορισμό της σύνθεσης, των λειτουργιών και της διαδικασίας της επιτροπής για την εξέταση του αιτήματος αναγνώρισης μιας εθνικής μειονότητας»** παρατηρούμε - μεταξύ άλλων - πως η αίτηση για την αναγνώριση μιας εθνικής μειονότητας *«υποβάλλεται από την ομάδα πολιτών που αποτελούν πάνω από το 1% του συνολικού αριθμού πολιτών που έχουν αλβανική υπηκοότητα στη Δημοκρατία της Αλβανίας και ισχυρίζονται ότι ανήκουν σε μειονότητα»*. Να υπενθυμίσουμε πως, σύμφωνα με τα επίσημα ανακοινωθέντα στοιχεία της «Απογραφής Πληθυσμού και Κατοικιών» που διεξήγαγε η κυβέρνηση της Αλβανίας το 2023, ο συνολικός πληθυσμός της χώρας είναι 2.402.113 άτομα και οι πολίτες Ελληνικής εθνικής καταγωγής ήταν 23.485, δηλαδή, ποσοστό (0,977%) μικρότερο του προαπαιτούμενου για την «αναγνώριση μιας εθνικής μειονότητας. Περισσότερο να λεχθεί ότι ο τρόπος διενέργειας της απογραφής έχει καταγγεληθεί τόσο από την ΟΜΟΝΟΙΑ, όσο και από το ΚΕΑΔ.

Στην 3^η Απόφαση **«για τον τρόπο χρήσης της γλώσσας των εθνικών μειονοτήτων στις σχέσεις μεταξύ των ατόμων που ανήκουν στις εθνικές μειονότητες και των οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης»** παρατηρούμε -μεταξύ άλλων- πως:

α. Η αίτηση «για τη χρήση της μειονοτικής γλώσσας υποβάλλεται εγγράφως από την ομάδα πολιτών που ισχυρίζονται ότι ανήκουν σε εθνική μειονότητα στη βασική μονάδα τοπικής αυτοδιοίκησης στην επικράτεια της οποίας διαμένουν παραδοσιακά τα άτομα αυτά ή όπου αποτελούν 20% του πληθυσμού της μονάδας».

β. Στο 7^ο άρθρο όμως διευκρινίζεται ότι αυτό το 20% πιστοποιείται από τα στοιχεία της τελευταίας απογραφής που διενεργήθηκε. Όμως σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα της

τελευταίας απογραφής, μόνο σε δύο Δήμους της Αλβανίας - που είναι επισήμως αναγνωρισμένοι ως μειονοτικοί (Δήμος Δρυϊνουπόλεως και Πωγωνίου και Δήμος Φοινικαίων) - ο ελληνικός πληθυσμός υπερβαίνει το 20% του συνολικού. Συνεπώς στις υπόλοιπες περιοχές που διαβιεί ελληνικός πληθυσμός πχ. Δήμος Χιμάρας, δεν θα υπάρχει δυνατότητα υποβολής αιτήματος για χρήση της ελληνικής γλώσσας.

Ερωτάται ο κύριος υπουργός:

1. Συμμετείχε το Υπουργείο Εξωτερικών, με οποιοδήποτε τρόπο, στην διαμόρφωση των τριών αποφάσεων της 26ης Δεκεμβρίου 2024, του αλβανικού υπουργικού συμβουλίου, όπως αφήνει να εννοηθεί δημοσίευμα της εφημερίδας Καθημερινή την 27^η Ιαν 2025;
2. Ανταποκρίνονται οι παραπάνω αποφάσεις του αλβανικού υπουργικού συμβουλίου στο «πνεύμα και το γράμμα» της Σύμβασης Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης και στις απαραίτητες απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ένταξη ενός κράτους στους κόλπους της;
3. Ποια είναι η θέση του Υπουργείου Εξωτερικών επί των αποτελεσμάτων της πρόσφατης «Απογραφής Πληθυσμού» της Αλβανίας το 2023, όταν μάλιστα χρηματοδοτήθηκε με ευρωπαϊκά κονδύλια ύψους 4,8 εκατομμυρίων ευρώ και της οποίας τα αποτελέσματα εκδόθηκαν μετά από 7 μήνες;
4. Συμμερίζετε τις καταγγελίες για **«αβάσιμα, μη πραγματικά και απaráδεκτα αποτελέσματα της απογραφής του 2023 για την Ελληνική Μειονότητα»** που εκφράσθηκαν τόσο από την ΔΕΕΕΜ ΟΜΟΝΟΙΑ (Ιούνιος 2024), όσο και από τον πρόεδρο και βουλευτή του ΚΕΑΔ Βαγγέλη Ντούλε στο 17^ο Φόρουμ του ΟΗΕ για τα Θέματα των Μειονοτήτων στη Γενεύη (Νοέμβριος 2024);
5. Συμμερίζετε τις αντιρρήσεις της Αυτοκέφαλης Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας ότι τα αποτελέσματα της απογραφής του 2023 δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα σχετικά με τον αριθμό των Ορθοδόξων Χριστιανών στη χώρα;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νατσιός Δημήτριος
Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης,
Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδος ΝΙΚΗΣ